

Sagsnr. 2025-760

DPPO's høringssvar til revideret bekendtgørelse om regulering af fiskeriet

Ændringer i fiskerilovgivningen har i lang tid været sat på pause grundet Fiskerikommissionens anbefalinger og den efterfølgende politiske proces. Nu er aftalen om "Ny Kurs for Dansk Fiskeri" her, men der er stadig mange vigtige elementer af fiskerilovgivningen, som ikke blev en del af den endelige pakke. Der er et stort behov for en opdatering af rammevilkårene for dansk fiskeri med henblik på at opretholde og understøtte fortsat og nødvendig udvikling i sektoren. Særligt hvis fiskeriet skal kunne svare på samtidens krav om reduceret miljøpåvirkning og hvis vi ønsker at forblive konkurrencedygtige i dansk pelagisk fiskeri. DPPO opfordrer derfor Ministeriet til at foretage de nødvendige ændringer og sikre, at fiskerilovgivningen understøtter de politiske målsætninger for både nutid og fremtid.

Det er en politisk målsætning, at fiskeriet udføres så skånsomt og med så lille miljøpåvirkning som muligt. Dette gælder i særdeleshed for bifangster. Den danske fiskeriregulering bør således medvirke til at skabe incitament til at fiske effektivt, selektivt og med et minimum af uønskede bifangster.

Men i den nuværende regulering af industrifiskeriet er bifangst i vid udstrækning en gratis omgang. Nogle gange kan det endda betale sig for fiskeren at fange andre fisk end målarten.

I visse fiskerier er især håndteringen af bifangster af sild en udfordring. Derfor er der etableret en særlig bifangstkvote for sild. Kvoten er modsat de fleste andre ikke allokeret til de enkelte fartøjer, men er fælles for alle. Den nuværende regulering mangler incitament til mere selektivt og ansvarligt fiskeri og skaber hvert år unødvendig usikkerhed omkring fiskerimulighederne i de fiskerier, hvor sildebifangst er uundgåelig. Den nuværende "olympiske" forvaltning af fiskeriet tvinger fiskerne på havet på tidspunkter, hvor fiskeriet ikke er optimalt, af frygt for at den fælles kvote opfiskes. Det hverken minimerer miljøpåvirkning, fremmer effektivitet eller selektivitet. Det bør ændres.

En løsning er uddeling af bifangstsilden på fartøjsniveau. På den måde undgås overforbrug af sildebifangstknoten, og den enkelte fisker kan planlægge sit eget fiskeri, alt efter hvornår på året det er optimalt at fange de enkelte arter, uden at frygten for opfiskning af den fælles pulje dikterer fiskeriet.

I efteråret 2014 gennemførte NaturErhvervsstyrelsen (Fiskeristyrelsen), i samarbejde med fiskeriets organisationer, et forsøg med uddelte sildebifangstkvotes i Skagerrak/Kattegat. Forsøget viste, at det er muligt at fastholde meget lave bifangstprocenter over længere tid. Incitament til lav bifangst kan altså forbedre fiskeriets selektivitet.

Det er vigtigt, at en fremtidig model sikrer bifangstmængder til eksempelvis rationsfiskeri, og at overskydende mængder kan udlejes eller fiskes til konsum, så incitamentet til at fiske selektivt

fastholdes gennem hele sæsonen.

DPPO opfordrer derfor Ministeriet til at uddele bifangstsild til de fartøjer, som kan og vil fiske selektivt.

Der udestår ligeledes en evaluering af kvotekonzentrationslofterne i lyset af Brexit, konkurrencemuligheder og grøn omstilling. Fiskerikommisionen skrev i 2023 at: "For at absorbere konsekvenserne af brexit og sikre bedre mulighed for udnyttelse af teknologiske fremskridt og stordriftsfordele anbefaler Fiskerikommisionen yderligere, at man undersøger mulighederne for, at de generelle kvotekonzentrationsregler lempes inden for de eksisterende regler i konkurrenceloven."

Som beskrevet i Fiskerikommisionens rapport side 77-78, er kvotegrundlaget blevet reduceret i de senere år. Det skyldes hovedsageligt indførslen af forvaltningsprincipperne om MSY, der betyder, at kvoterne sættes lavere end før, og fra 2021 også Brexit. I udtrædelsesaftalen afgav EU kvoter til UK i bytte for adgang til UK-farvand. Yderligere kvotetab er realiseret efter Brexit. Både Brexit og udviklingen har medvirket til, at de mængder, der tidligere kunne fanges inden for kvotekonzentrationslofterne, er reduceret. Samtidig beskriver rapporten stordriftsfordele i fiskeriet, det gælder både for økonomi og for klima.

DPPO anbefaler således, at en evaluering af kvotekonzentrationslofterne iværksættes i overensstemmelse med Fiskerikommisionens anbefalinger.

På trods af anbefalingerne fra Fiskerikommisionen om stordriftsfordele er der flere lovgivningsmæssige elementer, som tvinger rederier til frasalg af kvoter særligt i det pelagiske segment såsom genberegningen, som der er bemærkninger til andetsteds i høringssvaret og den såkaldte "skvulp-regel", som er forstærket af tabene i forbindelse med Brexit af både makrel og sperling, hvilket medfører yderligere tvunget frasalg af kvoter. Her bør lovgivningen ændres, så der ikke er direkte krav om frasalg, men stop for yderligere tilkøb, så længe kvoterne er over loftet.

DPPO vil gerne benytte lejligheden til at takke for inddragelsen i forbindelse med genberegningen og de møder, som har været holdt med erhvervet.

DPPO har igennem hele forløbet været kritiske overfor afgrænsningen af genberegningen, hvor Ministeriet kun vælger at genberegne dele af lovgivning, som er fastlagt med den "forkerte" metode, men ikke genberegner kvotekonzentrationslofterne, der ligeledes er baseret på samme forkerte metode. Alle lofterne bør genberegnes med samme metode, som benyttes til genberegning af promillerne.

Når Ministeriet vælger at undlade at genberegne lofterne, er konsekvensen, at lofterne for de enkelte arter reelt flyttes enten op eller ned, så fiskerne efterfølgende kan have mere eller mindre kvote af bestandene. Enkelte fiskere tvinges som konsekvens til at sælge kvote, som de ejede, før lofterne blev opfundet. Dette på grund af en fejl begået af ministeriet og på trods af, at det blev

understreget i aftalen fra 2017, hvor lofterne blev fastlagt, at "eksisterende rettigheder skal respekteres."

Ved at undlade at genberegne lofterne, som den eneste del i oprydning af den fejlbehæftede metode, flyttes de op og ned. Stik mod ministerens udmelding om at fastholde lofter og formuleringen i punkt 31. i den politiske aftale fra juli 2025.

Oprydningen efter brug af den fejlbehæftede metode er således efter DPPO's opfattelse kun halvfærdig. Den eneste korrekte udbedring af fejlen må være også at genberegne alle kvotekonzentrationslofterne efter samme metode som den enkelte fiskers promiller genberegnes og derved sikre, at lofterne respekteres – intentionen i den politiske aftale fra 2017 og intentionen fra fiskeriaftalen fra sommeren 2025.

Specifikke bemærkninger til reguleringsbekendtgørelsens paragraffer:

§3, stk. 1

DPPO anbefaler, at kravet om tilladelse til industrifiskeri fjernes. Tilladelsens funktion er udelukkende, at et fartøj kan få frataget den, hvis fartøjet overtræder reglerne. Det vil spare både fiskere og myndigheder for administration med ansøgning og godkendelse af licensen for alle fartøjer. I stedet bør der blot udstedes forbud mod industrifiskeri til de få fartøjer, som overtræder reglerne. Dette er også i tråd med ministerens intention om at forenkle fiskerilovgivningen, og anbefalingen er derfor ligeledes indsendt som en del af regelforenklingsprojektet "*Lug ud i lovgivningen*".

§ 6, stk. 1-3

I praksis er en til- og afmeldingsfrist på tre dage for meget og forhindrer hurtige skift mellem fiskerier, hvis en ny fiskerimulighed opstår. Der bør findes en anden løsning, hvor fiskerne selv kan til- og afmelde online. I mellemtiden bør til- og afmelding være gældende fra tidspunktet, hvor Fiskeristyrelsen modtager mailen.

§ 9

Dette bør ændres til en mere generel tilladelse, så paragraffen også gælder for fiskerier med forskudt kvoteår. Formuleringen kan være: "I de første 18 dage af et givet kvoteår kan fartøjer udøve fiskeri, som kræver tilladelse, selv om den direkte ejer af fartøjet endnu ikke har modtaget en tilladelse, hvis..."

§12, stk. 4.

Der har i de seneste år været udfordringer med at få mængderne afsat i stk. 2 til at række til hele året, og yderligere mængder har været tilført ordningen. DPPO anerkender hensynet til de over 200 primært mindre fartøjer, som benytter sig af bagatelordningen, og støtter behovet for en langsigtet løsning.

Sagen er dog kompleks, og der må tages højde for en række andre hensyn. Problemstillingen er helt kort, at ved overførsel af uudnyttede mængder af krogmakrel til bagatelordningen i stedet for reserven, kan undgængelige bifangster af makrel i industrifiskeriet ikke længere dækkes.

Der står nu 729,26 tons tilsammen i de to makrelreserver (Hhv. 547,309 ton i bilag A nr. 55 celle W90 og 181,951 tons i W103). Bifangsterne af makrel i industrifiskeriet, som styrelsen skal dække jf. reguleringsbekendtgørelsens § 43, stk.2, er indtil nu ca. 874,8 ton, hvoraf 820,3 ton stammer fra brislingefiskeriet. Det er således allerede i år nødvendigt at benytte mængder, som tilbageføres til reserven fra krogmakrel for at undgå stop i industrifiskeriet.

Næste år ventes makrelkvoten at falde drastisk og dermed også mængderne afsat til reserverne, bagatelordningen og krogfiskeri. Brislingekvoten forventes at forblive på et relativt højt niveau. Det vil således være en endnu større udfordring for Fiskeristyrelsen at dække uundgåelige bifangster i andre fiskerier. Særligt hvis ændringen af lovgivningen om flytning af krogmakrellen gennemføres, så der alene er reserverne til rådighed, risikeres der stop for industrifiskerierne herunder brislingefiskeriet. Det er en meget høj risiko at løbe og har betydning for en stor del af flåden og virksomhederne i land.

DPPO anerkender hensynet, der skal tages til de over 200 primært mindre fartøjer, som benytter sig af bagatelordningen. Ordningen har de sidste år fået tilført 100-125 ton pr. år fra reserven for at understøtte forbruget. I år er der brugt 192,4 ton i ordningen, hvoraf de 130 ton er fisket af ét enkelt fartøj. Ordningen for krogfiskeri indeholder til sammenligning 361 ton.

DPPO har været positivt stemt overfor overførsler gennem reserven til at dække forbruget i bagatelordningen. Vi foreslår samtidig, at der indføres et forbrugsloft pr. fartøj/selskab i bagatelordningen. En model kunne være, at intet enkelt fartøj kan anvende mere end 30 % af den samlede mængde, der afsættes til bagatelfiskeri, så det sikres, at der er nok til alle i det lange løb og gives plads til alle fartøjer i ordningen. Fartøjer, der når loftet, kan fortsætte fiskeriet på lejede mængder, på lige vilkår med resten af dansk fiskeri, der ikke selv ejer makrelkvote.

Som udgangspunkt kan mængderne i bagatelordningen kun benyttes til bagatelfiskeri eller bundgarnsfartøjer jf. § 11 og umiddelbart ikke overføres fra bagatelordningen til reserven. Omvendt kan mængder overføres fra reserven og derfra videre til bagatelordningen samt andre formål.

Det er denne model, der har været anvendt de seneste år. Det er således ikke nødvendigt at overføre alle de uudnyttede mængder af krogmakrel til bagatel for at dække behovet. Reserven kan benyttes til flere formål og derfor en mere fleksibel konto at have mængder stående på end at låse dem i bagatelordningen.

Vi har allerede værktøjerne i Reguleringsbekendtgørelsen til at håndtere situationen og DPPO anbefaler således, at uudnyttede mængder fra krogordningen fortsat flyttes til reserven og derfra videre til bagatelordningen efter behov samtidig med, at der indføres et forbrugsloft for fartøjer/selskaber i ordningen.

§43, stk. 2

Udelukkende bifangster af kvoterede arter bør afskrives på hovedarten, så det enkelte fartøj kan høste værdien af fiskeri med iblanding af fx hundestejle eller ansjoser og således på sigt udvikle nye fiskerier. Den sidste sætning i stk. 2 bør derfor i stedet lyde ”Bifangster af kvoterede arter fisket af fartøjer, som lander industrifisk, afskrives på fartøjets årsmængde for hovedarten.

§ 67.

Forskydninger mellem de væsentligste kvoter medfører, at rederier eller personer ender på den forkerte side af loftet uden at have tilkøbt kvote og bliver tvunget til at frasælge. Forskydningerne skyldes ikke bare naturlige svingninger i bestandene, men også andre rederier og de danske myndigheders bytter af kvote ind og ud af Danmark kan ligeledes skubbe personer og virksomheder over loftet. DK hjalp for eksempel forrige år EU med overførsler af blåhvilling til balancen med Norge, hvilket forventes igen i år. I en konkret sag skal en virksomhed frasælge over 10 % af virksomhedsgrundlaget grundet skvulp. Op til 13 % af overskridelsen skyldes alene de danske myndigheders overførsler af blåhvilling for andre lande, men resten skyldes landebytter samt kvotestørrelser som naturligt bølger op og ned. Samtidig ventes de fleste pelagiske kvoter at falde. Virksomheden kan derfor se frem til at få færre mængder at fange og samtidig et krav om frasalg af over 10 % af kvotegrundlaget.

Sanktionen er ikke proportional med forseelsen. Fiskeren har intet gjort, men straffes for de danske myndigheders overførsler, rederiers internationale bytte og kvoternes naturlige udvikling.

Størrelsen af pelagiske bestande bølger typisk op og ned. I disse år er kvoten for blåhvilling relativ høj, mens kvoterne for andre bestande er relativt lave, hvilket resulterer i et stort "skvulp" for kvoteejere af blåhvilling. Kvoten for blåhvilling har de seneste år været historisk høj, da bestandens tilstand er særdelen god, men det resulterer desværre i et stort "skvulp", da de andre kvoter, som normalt udligner blåhvilling, har i den samme årrække været i en bølgedal. Det gælder bl.a. sperling, tobis, og brisling i Nordsøen, som har været på historisk lave niveauer. Derudover betød Brexitaftalen, at der kom ubalancen imellem kvoterne, da særligt sperlingkvoten blev reduceret med 25 % og DK efterfølgende tabte en stor andel makrel, som tidligere har fungeret som modvægt til blåhvilling i kvotekoncentrationsberegningen.

Blåhvilling er et specialiseret fiskeri, der forgår vest for Irland, tre døgn sejlads fra dansk havn. Derfor er kvoten fordelt på få fartøjer, som har erfaring, teknologi og kapacitet til at drive dette fiskeri, men det betyder samtidig, at et "skvulp" i blåhvilling rammer de få fartøjer særligt hårdt, når andre kvoter samtidigt reduceres.

Lovgivningen skaber usikkerhed i en tid hvor der er behov for stabilitet til investeringer i fx grøn omstilling og skærer i virksomhedernes udviklingsmuligheder i en tid, hvor der er tabt betydelige mængder grundet brexit.

DPPO anbefaler, at slette sidste delsætning af paragraffen med krav om frasalg, så virksomhederne blot ikke har mulighed for at tilkøbe kvote, når de er over loftet grundet ændringer i størrelsen af kvoterne.

§70

Loftet for ejerskab af bruttotonnage er en dansk særregel, som lægger et loft på ejerskab for fysiske personer på 6.000 BT. Særreglen er konkurrenceforvridende og bremser grøn omstilling af IOK-segmentet. Samtidig er der begrænsning på kvotekoncentrationer andre steder i lovgivningen, så der er ingen yderligere grund til lovgivning på området.

Den grønne omstilling er højt på dagsordenen blandt DPPO's medlemmer, da et skifte til CO₂-neutrale brændstoffer vil gøre det muligt at levere skånsomt fanget fisk med et klimaaftryk nær nul. Men de grønne alternativer til konventionelt brændstof, som er under udvikling, har en væsentlig lavere brændselsværdi. Det vil således være nødvendigt at have 2-5 gange mere brændstof

ombord afhængig af typen. Derudover er der ved de nye brændstoftyper behov for specielle tanke med isolering, der ligeledes optager ekstra plads. Da de nye brændstoftyper også er væsentligt dyrere end de nuværende, vil der samtidig være behov for at medbringe flere fisk på hver tur for at finansiere de øgede udgifter, hvilket også kræver mere kapacitet. Den grønne omstilling er således pladskrævende ombord, hvilket er en udfordring, når de nuværende fartøjer i IOK-segmentet allerede ligger tæt på loftet på 6.000 BT.

IOK-segmentet konkurrerer med lignende fartøjer i og udenfor EU. En dansk særregel forringer de danske fiskefartøjers konkurrencevilkår på markedet særligt med hensyn til den grønne omstilling, som kan blive en vigtig faktor for opkøberne. For at være foregangsland for grøn omstilling må rammevilkårene være på plads, og det er således nødvendigt at fjerne den danske særregel. Begrænsningen spænder også ben for mulighederne for samarbejde mellem rederierne, da det ikke kan lade sig gøre at være medejer af flere pelagiske fartøjer ad gangen selv med en lille ejerandel, da reglerne ikke skeler til, hvor stor en ejerandel den enkelte person har af fartøjerne.

Reglen spænder ben for grøn omstilling, er konkurrenceforvridende og en barriere for samarbejde. Koncentration i fiskeriet er desuden reguleret via kvotekoncentrationslofter. DPPO opfordrer derfor til at reglen afskaffes.

Paragraffen er et helt essentielt punkt under punkt 18. Støtte til grøn omstilling af fiskerierhvervet i politiske aftale fra juli 2025, hvor den grønne omstilling i det pelagiske segment i høj grad afhænger af et opgør med denne danske særregel.

§ 71.

Reglen skaber en række udfordringer for den pelagiske IOK-flåde, fordi alle pelagiske fiskere oplever uundgåelige bifangster af FKA-arter, men ikke må eje FKA. Fiskerne tvinges derfor ud på et meget usikkert og uigennemsigtigt marked for lejefisk, hvor selv mindre utilsigtede bifangster kan risikere at lukke for fx sildefiskeriet, hvis der intet er at leje.

Der er brug for regler, der tillader pelagiske fiskere at sikre deres kvotegrundlag igennem hele året og dermed deres forretning. Det er særligt vigtigt set i lyset af effekterne af klimaforandringer og betydelige udsving i størrelsen og udbredelsen af forskellige fiskebestande og dermed også i risikoen for uønskede bifangster.

Fiskerikommissionen anerkender ligeledes problemstillingen i deres rapport "Fiskerikommissionen anbefaler, at den eksisterende krydsregel lempes, så det bliver muligt at eje en begrænset mængde FKA-kvoter, selvom man ejer mere end 1 pct. af de samlede IOK-kvoter. Dette vil give større fleksibilitet fsva. ejerskab på tværs af FKA- og IOK-segmenterne, ligesom der kan være behov for en mindre FKA-kvoter i det pelagiske fiskeri til dækning af bifangster."

Der er behov for at IOK-fiskere kan erhverve sig nødvendige rettigheder til at håndtere uundgåelige bifangster af FKA-arter, så der er stabile rammer for virksomhederne, der fremmer udvikling i sektoren,

DPPO anbefaler, at lofterne for ejerskab af FKA arter for fysiske og juridiske personer, som ejer 1% eller mere af IOK, fastsættes på artsniveau og begrænses til 15% af kvoteloftet for den enkelte art, hvilket er mindre end før ændringen i 2018, men nok til at indeholde biologisk variation såsom udviklingen af kullerbestanden de seneste år.

§81, stk. 3

DPPO anbefaler, at formuleringen "med samme aftalepart" indsættes i stk. 3, så bagatelgrænser virker efter hensigten. Den nuværende ordlyd bevirker, at der reelt ikke findes en bagatelgrænse

for indberetning for en stor del af dansk fiskeri. Alle fiskere, der i fællesskab med andre ejer et fartøj med dertil hørende lån på over 5 mio. kr., vil i praksis have økonomiske mellemværender for over 5 mio. kr., og skal dermed indberette alle økonomiske mellemværender, de kunne have uden nogen nedre grænse. Det kunne f.eks. gælde et lån på 500.000 kr. til en lejlighed til søn eller datter, lån på 20.000 kr. til bil, eller lån på 5.000 kr. til computer.

Dette er administrativt meget byrdefuldt og flugter ikke med hensigten bag bagatelgrænsen. DPPO henviser til lovbemærkningerne, hvor det fremgår, at en bagatelgrænse skal fastlægges, så den administrative byrde begrænses. DPPO bemærker, at det fremgår tydeligt af bemærkningerne, at hensigten er at begrænse kravet om indberetning, dels fordi økonomiske mellemværende vurderes kun at være relevante ift. bestemmende indflydelse, når de har en vis størrelse, dels af hensyn til de administrative byrder. Den nuværende formulering, som betyder, at alle økonomiske mellemværender skal indberettes for en stor del af erhvervet, strider således mod hensigten med forslaget og bør rettes.

Det er særdeles positivt at evalueringen af b-kvoterne der skulle have været foretaget i 2021 nu bliver iværksat som sammen med Fiskerikommisionens anbefaling vedrørende B-kvoter kan danne grundlag for en politisk behandling af emnet.

Evalueringen bør dog ikke afholde ministeriet fra at rette op på denne fejl i udmøntningen af b-kvotesystemet om indføre en bagatelgrænse, som virker i praksis.

§123

I den nuværende ordning kan fiskere som etableres eller ansøger efter 1. november ikke få tildelt sild i ordningen. Problemstillingen påpeger DPPO første gang i høringen af reguleringsbekendtgørelsen med frist i august 2022. Udfordringen er, at ansøgninger skal indsendes senest d. 1. november det år, hvor fartøjet bliver etableret. Det er således ikke muligt at modtage generationsskiftesild, hvis et fartøj er etableret mellem 1. november og 31. december et år, da der i reguleringsbekendtgørelsens §123, stk. 1, afsnit 2 står, at ansøger ikke må have været ejer af fartøjet før det pågældende år. Der bør således ikke være en egentlig frist for ansøgning i året, hvor de yngre fiskere etablerer sig, men nærmere en skæringsdato for uddeling det pågældende år.

Overskridelse af fristen d. 1. nov. var bl.a. begrundelse for afgørelsen i sagsnummer 22-4410-001240, hvor ansøgning om generationsskiftesild blev afvist.

DPPO anbefaler at teksten ændres, så det er muligt af få sild det følgende år, hvis ansøgningen kommer efter 1. nov.

§ 128.

I forhold til dækning af utilsigtede bifangster bør der præciseres under hvilke omstændigheder brug af reserven til dækning af utilsigtede bifangster kræver en straksregulering.

§ 129.

DPPO anbefaler, at der til listen tilføjes et register over ejerskab af BT og kilowatt.

§ 135, stk. 2

Da nedskrivningen af kvoteandelene til nul betyder, at flere fartøjer tvinges til frasal af kvoteandele, kan DPPO ikke anbefale den forslåede model for særlig tobis og torsk, men anbefaler at kvoteandelene bevares på Fiskeristyrelsens enhed FLH1 og mængderne flyttes til reserven.

§136

Ved en genberegning af promillerne bør også kvotelofter genberegnes, så den korrekte regnemetode anvendes i alle berørte dele af kvoteforvaltningen. Det gælder særligt for de bestande, hvor loftet sænkes ved genberegning, så virksomheder ikke kommer i klemme og tvinges til at sælge kvoter, som de har ejet, før lofterne blev fastlagt 2018.

Med Reguleringsbekendtgørelsen fra oktober 2018 blev der fastlagt artslofter på de IOK-arter, som ikke tidligere var underlagt begrænsninger på artsniveau, bl.a. makrel. Lofterne blev fastsat på grundlag af en bred politiske aftale om Indsats mod Kvotekonzentration i Dansk Fiskeri fra november 2017 mellem partierne Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Niveauet for de nye kvotekonzentrationslofter blev baseret på eksisterende rettigheder/kvoteandele ved tidspunktet for indgåelse af aftalen i 2017. I aftalen understreges det, at eksisterende rettigheder skal respekteres. Det betyder i praksis, at de enkelte kvotelofter blev fastlagt ved at runde op fra det rederi, som ejede mest af den pågældende kvote i 2017. For eksempel havde et rederi 209,98 promille af IOK-makrel i Nordsøen, loftet blev derfor fastsat til 21%. For de bestande, hvor der er uddelt under 1000 promille, medfører genberegningen en reel sænkelse af lofterne. Problemet opstår ved genberegningen, fordi man ved fastlæggelse af lofterne i 2018 heller ikke tager hensyn til, at der ikke er uddelt præcis 1000 promille til fartøjerne. Det betyder, at når kvoteandelene genberegnes, og antallet af uddelte promiller justeres til 1000, ligger nogle fiskere nu over lofterne med de kvoteandele, de ejede allerede før vedtagelse af lofterne i 2018.

En række bestande herunder makrel har på nuværende tidspunkt under 1000 promille uddelt til IOK/FKA. Her bliver konsekvenser af genberegningen af promillerne, at loftet reelt sænkes, og fiskerne tvinges til frasalgs af lovligt erhvervede kvoter, som er virksomhedernes grundlag.

For de bestande, bl.a. torsk, hvor der i dag er uddelt flere end 1000 promille, betyder genberegningen af promillerne uden samtidig genberegning af lofterne en reel forøgelse af kvotekonzentrationslofterne på artsniveau.

Kvotegrundlaget er blevet reduceret i de senere år som også beskrevet i Fiskerikommissionens rapport side 77,78. Det skyldes hovedsageligt indførslen af forvaltningsprincipperne om MSY, der betyder, at kvoterne sættes lavere end før, og fra 2021 også Brexit. Fiskerne har således færre fiskerimuligheder indenfor de gældende lofter, end de havde i 2018. Samtidig beskriver rapporten stordriftsfordele i fiskeriet, hvilket gælder både for økonomi og klima. Der er således god grund til også at genberegne lofterne eller fastsætte nye.

Der er behov for stabilitet for rederiernes kvotegrundlag, hvis der skal være plads til grønne investeringer. DPPO anbefaler derfor, at rammerne omkring kvotegrundlaget ændres, så virksomhederne kan få den nødvendige arbejdsro til omstilling og udvikling.

DPPO har analyseret bifangstniveauerne af blåhvilling i relevante industrifiskerier over de seneste tre år. Analysen viser, at niveauet for bifangster af blåhvilling i industrifiskerierne er relativt beskedent og de 0,2054 %, som nu er tilgængelige i reserven vil være tilstrækkeligt til at dække uundgåelige bifangster i industrifiskeriet og derved sikre en hensigtsmæssig forvaltning af

Tabel 1: Bifangst af blåhvilling i industrifiskeriet i 2021-2023

År	2021		2022		2023	
Hovedart	BLH / ton	DK fangst	BLH / ton	DK fangst	BLH / ton	DK fangst
Blåhvilling kvote		45.680		36.723		62.968
Bris 4ABC	0,1	242.384	0,0	149.467	0,1	142.169
Havgalt	1,7	4322	0	4.305	0	4.798
Hestemakrel	22,6	6096	41,0	5.133	0,6	1.100
Sperling SKA	12,5	2160	15,8	837	5,5	955
Sperling 4ABC	46,4	71.887	13,4	37.830	30,4	14.442
Tobis	0,1	71.072	0,0	73.068	1,2	119.517
Bifangster total:	83,4	0,18% af kvoten	70,2	0,19% af kvoten	37,8	0,06% af kvoten

Bilag 13

Bilag 13 i reguleringsbekendtgørelsen indeholder kvotekonzentrationsloftet på artsniveau. Det bør justeres i henhold til de reduktioner, som fulgte med Brexit. Når kvoten for eksempelvis sperling er reduceret med 25%, som tilfalder UK, skal kvoteloftet løftes tilsvarende, så fiskeren har mulighed for at erhverve sig et kvotegrundlag, der svarer til niveauet før Brexit.

DPPO står til rådighed for yderligere dialog og bidrager gerne med input til den videre udvikling af reguleringsbekendtgørelsen og rammevilkårene for dansk pelagisk fiskeri. En opdateret bekendtgørelse bør understøtte udviklingen af et moderne, bæredygtigt og konkurrencedygtigt pelagisk fiskeri.